

heden paa et hvilket som helst andet Sted i Landet, og jeg vilde nok se den Administration, der vilde gaa hen og gøre Vold paa den Ordning, der er truffet derovre. Det er ikke, fordi det er saa billigt, at denne Ordning er indført, thi for at faa Hverdagsskoleundervisning om Vinteren baade for store og smaa bliver det nødvendigt, at Kommunerne derovre ikke blot lønne de faste Lærere men ogsaa Lærere og Biskolelærere i de yngste Klasser. Det bliver altsaa ikke billigere, men Gevinsten er den, at Befolkningen har de større Børn fri om Sommeren, saaledes at Børnene ere fri det meste af Sommeren, og dette er godt, ikke blot for Smaaafolk men ogsaa for dem, der derovre ikke kaldes Smaaafolk — der er jo ingen derovre, der ere særlig godt stillede. Desuden er det sikkert nok, at om Vinteren er det, at Børnene virkelig lære noget, men om Sommeren, naar Dagene ere lange, naar Vejret er varmt, og Børnene skulle staa tidlig op, blive baade Børn og voksne dørskede, og det er da en drøj Tid for disse stakkels Medskabninger at skulle sidde i Skolerne. Ja, jeg skal nu slutte, men jeg mener, at skal der være Gilde, saa lad det være Gilde, og jeg synes derfor, jeg burde fremkomme med disse Bemærkninger. Ganske vist har jeg ikke svaret paa alt, men vi faa jo nok Lovforslaget at se igen, idet vi vel sende det til et Udvalg, og saa ville vi ogsaa nok faa en Betænkning fra dette Udvalg. Jeg er fuldstændig enig i, at det vi fra først af have foreslaaet med Hensyn til Kaldelsesspørgsmaalet, det maa vi, som jeg sagde, da vi begyndte denne Forhandling, holde fast paa. Det er en klar Ordning, som giver Ret til alle Sider, en Ordning, som ikke kan misforstaas. Jeg antager ogsaa, at vi under den fortsatte Forhandling ville vise, at vi fra vor Side ikke lægge Skjul paa, hvad vi forstaa ved den Ordning, der er foreslaaet i Forslagets § 16.

C. Ravn: Jeg vil stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister, og jeg haaber, jeg skal faa et bestemt Svar. Jeg vil arbejde for Skoleloven af alle de Kræfter, der staa til min Raadighed, trods det, at der er Punkter deri, jeg ikke synes om, og blandt disse er den højere Lønning til de saakaldte Overlærere. Der er her et Spørgsmaal, jeg gerne vilde stille, og det er: efter hvilke Regler ansættes Overlærere i Købstæderne? Har man nogen Bestemmelse for, hvor mange der kan blive ansat? Jeg skal nemlig nu forklare

den højtærede Minister, hvorfor jeg er kommen til at stille dette Spørgsmaal. Et anset Byraadsmedlem har til mig givet følgende Forklaring: „Vi ønske“, sagde han, „snarest at faa Loven, thi da vi skulle have vore Lønningsforhold ved Skolevæsenet omordnede, kunne vi maaske nok komme til at nøjes med den laveste Lønningsklasse, og saa kunne vi foreslaa, at man i Lighed med de lærde Skolers Lønningslov ansatte Halvdelen af Lærerne som Overlærere.“ Jeg protesterede derimod, men vilde nu gerne have, at den Forklaring af Loven kunde blive tilbagevist her paa Stedet, og derfor stiller jeg det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Efter hvilke Regler gaar man frem? Er der mere end en Overlærer i hver By, eller er der mere end en ved hver af de større Skoler i hver By, eller kunde man tænke sig, at der kunde blive ansat f. Eks. Halvdelen af Lærerne som Overlærere? I saa Tilfælde kan det nemlig ikke nægtes, at Købstæderne ville faa dobbelt Nytte af Loven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Styrr): Paa dette Spørgsmaal skal jeg give det Svar, at hvis nogen forsøger paa at indrette sig saaledes, som den ærede Taler her antyder, at Halvdelen af Lærerne skulde udnævnes til Overlærere, saa vil det absolut ikke blive tilladt. Reglen er, at i de mindre Byer er der kun en Overlærer, i de større Byer f. Eks. Aarhus, hvor man har flere store Skoler ved Siden af hinanden, er der en ved hver af Skolerne. Det er det, jeg kan svare paa staaende Fod om dette Spørgsmaal uden at undersøge Sagen nærmere. Sikkert er det, at det at ville lade Halvdelen af Lærerne være Overlærere vilde være en Omgaaelse af Loven, som aldrig vil blive tilladt.

Jørgensen: Det ærede Medlem for Ringkøbing fremdrog en Udtalelse af mig, nemlig at jeg skulde have sagt, at denne Lov vilde tjene til at fjerne Lærerne fra Befolkningen, men at jeg tillige sagde, at jeg troede ikke, at det kunde ske i den nuværende Generation og heller ikke i Fremtiden. Det ærede Medlem burde ogsaa have fremdraget den Forbindelse, i hvilken min Udtalelse fremkom. Jeg sagde nemlig, at den nuværende Lærerstand var der ingen Fare for, thi den forstod Befolkningen, men jeg sagde ogsaa, at jeg heller ikke frygtede saa stærkt for Fremtiden, idet jeg mente, at hvis Udviklingen vedbliver som